

Finants-Udvalget komne til den Erkjendelse, at der idetmindste var en høj Grad af Sandsynlighed for, at en væsentlig Deel af det til Betarbejder begjærede Beløb vilde blive bevilget, og vedkommende Minister har da, som vist enhver Mand under flige Omstændigheder maatte, i god Tro fremmet de forberedende Skridt og sat de forberedende Arbejder, Licitationer o. s. v. i Bevægelse. Jeg troer ikke, at vi ved noget som helst Lovarbejde i dette Døgn vil kunne fremskynde Sagen, men den kan kun fremskyndes ad administrativt Vel, naar Ministeren kan forlade sig paa, at Rigsdagen for den væsentligste Deel vil bevilge de fordrede Summer. At Ministeren vistnok allerede hos Finantsudvalget i den Henseende har skaffet sig de Oplysninger og Efterretninger, som Finantsudvalget kan give, det holder jeg mig overbevist om.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Lovudkastet skulde overgaae til anden Behandling, hvilket vedtoges eenstemmig med 81 Stemmer.

Bregendahl: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Da intet andet Forslag fremkom, blev Bregendahls ovennævnte Forslag sat under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 84 Stemmer.

Efter Dagsordenen gik man derefter over til første Behandling af Forslag til Lov, hvorved § 14 i Loven af 14de April 1852 opheves (Udkastet findes i Ushængen, vsfr. Tidendens Nummer 6 Spalte 63.)

C. N. Hansen: Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg er enig med den ærede Forslagsstiller i, at der ved Lovforslaget vilde for Statskassen spares en betydelig Udgift, der er til slet ingen Nytte. Det er klart, at naar en Mand selv eier sin Tiende, er det ikke af nogen videre Bigtighed, enten denne Tiende fastsættes til et større eller mindre Beløb, og

det er altsaa baade overflødig Tidspilde og Beføstning at anvende al denne Kraft paa at gjøre nøiagtige Beregninger for en saadan Tiendes Ansættelse. Desuden har denne Sag en anden Side, som ikke har været berørt, nemlig den, at man meget vil lette Commissionernes Arbejde, dette saare slet lønnede Arbejde, og det er ikke uvigtigt, at man bestræber sig derfor, thi det har allerede vist sig i det forløbne Aar, at mange Medlemmer af forskjellige Commissioner meget snart blive trætte af Arbejdet, og vi have seet, hvorledes Mangfoldige trindtom i Landet have taget deres Afsted. Jeg troer derfor rigtignok, at det er magtpaaliggende, at man søger at befrie Commissionerne fra Alt, hvad der er overflødig, for at beholde saa dygtige Commissioner som muligt. Denne Betragtning leder ogsaa Opmærksomheden hen paa en anden Paragraph i Loven af 14de April. Jeg veed ikke, om det, da Forslaget kun gaaer ud paa en vis bestemt §, kan stride imod Formen ved Sagens videre Fremme ogsaa at tage en anden Paragraph af samme Lov under Behandling, nemlig § 18, som blandt andre Bestemmelser ogsaa indeholder den, at Commissionerne kun skulle have Betaling for de Dage, de arbejder paa Stedet, hvorimod de ikke skulle have noget for hvad de foretage sig hjemme, naar de skulle til at udføre Beregningerne; men nu er det imidlertid saa, at dette undertiden er det største Arbejde, saa at de, naar de maaskee kun arbejde een Dag paa Stedet, siden maae arbejde 2 à 3 Dage hjemme, og derfor maae de ikke beregne sig Noget, hvorved deres allerede meget smaa Diæter reduceres til en 3 à 4 Mk. om Dagen, hvilket naturligvis slet ikke er nogen Erstatning for dem. Jeg troer, at det er af underordnet Betydning, om en Tiendeter kommer til at give 1 Mk. eller saa mere, alt efter som Tiendommen er større eller mindre, for en saadan Forretning, men at det derimod er af stor Bigtighed, at denne udføres af Commissioner, der ere saa dygtige som muligt.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde gaae over til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmig med 77 Stemmer.